

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte -

Timofti Vladimir

judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judecând, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia și de succesorul părții vătămate Hrapov Igor, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2018, în cauza penală în privința lui

Gheorghiev Vasili XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 29.03.2017 - 26.12.2017;
2. Instanța de apel: 23.01.2018 - 28.02.2018;
3. Instanța de recurs: 10.07.2018 - 13.11.2018.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul central din 26 decembrie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Gheorghiev Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (4) din Codul penal la 3 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul parțial de sentințe la pedeapsa aplicată s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Comrat din 10.07.2015, stabilindu-i definitiv pedeapsa de 3 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la Gheorghiev V. în beneficiul succesorului legal al părții vătămate Hrapov V. a sumei de 40 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea de la inculpatul Gheorghiev V. în beneficiul

statului suma de 1317 lei, suportată în legătură cu efectuarea expertizei medico-legală nr.363 din 02.01.2017, la cererea inculpatului Gheorghiev V.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Gheorghiev Vasile, la data de 17 iulie 2016, aproximativ la ora 08:15, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport în baza sentinței Judecătorei Comrat din 10.07.2015, aflându-se în stare de ebrietate, conducând automobilul de model „ERAZ” cu n/î XXXXX și la intersecția străzilor Pobeda – Tretiacov, mun. Comrat, a încălcat cerințele pct. 41 alin. (2) din Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.357 din 13 mai 2009, care prevede că, conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic. În cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului, s-a deplasat cu spatele și a tamponat partea vătămată Hrapov Elena Gheorghe, care în rezultatul ciocnirii a primit următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală acută însoțită de fractura osului occipital, în partea dreaptă, hemoragii (contuzie hemoragică cu diametrul până la 3,5) în substanța creierului din regiunea parieto-occipitală din dreapta, rana ranforsată a regiunii occipitale din dreapta cu formarea hematomului subcutanat, astfel, aceste leziuni corporale în ansamblul lor sunt periculoase pentru viață și sunt apreciate ca vătămarea gravă a sănătății.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel avocatul Jecov N. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului Gheorghiev V. să fie reîncadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe un termen de probațiune minim. Totodată, solicitând respingerea demersului procurorului de încasare a cheltuielilor de judecată și acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Hrapov Igor. privind încasarea prejudiciului moral.

În motivare a invocat că, acțiunile inculpatului Gheorghiev V. au fost incorect încadrate în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, deoarece potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 263 din 21 iulie 2016, în proba de sânge de la cet. Gheorghiev Vasili alcool etilic nu s-a depistat (f.d.23), iar referitor la rezultatul testării alcoolscopice, prin care s-a constatat că, concentrația de alcool în aerul expirat este de 0,14 mg/l, partea apărării a indicat că, potrivit pct. 4 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr.296 din 16.04.2009, la momentul comiterii infracțiunii se considera stare de ebrietate alcoolică cu grad minim – în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 1,0 g/l în sânge și de la 0,15 mg/l până la 0,5 mg/l în aerul expirat.

Astfel, apelantul a atras atenția instanței că, concentrația de alcool depistată la inculpatul Gheorghiev V., nu depășea concentrația maximă admisibilă de alcool (pct.3 a Hotărârii), ceea ce constată faptul că, inculpatul nu se afla în stare de ebrietate alcoolică.

Cu toate acestea, partea apărării a considerat că pedeapsa stabilită este prea aspră și inequitabilă în raport cu gravitatea faptei comise, iar instanța de fond nu a

ținut cont de persoana inculpatului, precum și de circumstanțele atenuante prezente în speță.

De asemenea, a considerat nefondată concluzia instanței de fond privind încasarea prejudiciului moral de la inculpat, deoarece reclamantul nu a prezentat careva probe care ar confirma cauzarea suferințelor morale.

La fel, a considerat nefondată și concluzia instanței de fond privind încasarea cheltuielilor de judecată, indicând că, nu numai din partea apărării a fost înaintat demers pentru efectuarea expertizei medico-legale, dar și din partea acuzării în persoana succesoriului părții vătămate Hrapov P.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2018 apelul declarat a fost admis, casată sentința și încheierea protocolară din 07 decembrie 2017 privind examinarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Gheorghiev Vasili a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru cumul parțial de sentințe la pedeapsa stabilită s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei aplicate prin sentința Judecătorei Comrat din 10.07.2015, stabilindu-i-se definitiv pedeapsa de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea pe un termen de probațiune de 3 (trei) ani.

S-a dispus încasarea de la Gheorghiev V. în beneficiul succesoriului părții vătămate Hrapov V. a sumei de 40 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată a fost admisă integral, dispunându-se încasarea de la inculpatul Gheorghiev V. în beneficiul statului suma de 1374 lei.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, a constatat următoarele:

Gheorghiev V., la data de 17 iulie 2016, aproximativ la ora 08 și 15 minute, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport în baza sentinței Judecătorei Comrat din 10.07.2015, conducând automobilul de model EPA3 XXXXX, la intersecția străzilor Pobeda – Tretiacov, mun. Comrat, în încălcarea cerințelor art. 41 alin. 2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 357 din 13.05.2009, care prevede, că conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, și de asemenea, în cazurile în care câmpul vizual în spate este limitat, conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului, s-a deplasat cu spatele și a tamponat partea vătămată Hrapov Elena Gheorghe, care în rezultatul ciocnirii a primit următoarele leziuni corporale: traumă cranio-cerebrală acută însoțită de fractura osului occipital, în partea dreaptă, hemoragii (contuzie

hemoragică cu diametrul până la 3,5) în substanța creierului din regiunea parieto-occipitală din dreapta, rana ranforsată a regiunii occipitale din dreapta cu formarea hematomului subcutanat, astfel, aceste leziuni corporale în ansamblul lor sunt periculoase pentru viață și sunt apreciate ca vătămarea gravă a sănătății.

Acțiunile inculpatului Gheorghiev V. au fost reîncadrate din art. 264 alin. (4) în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal cu indicii calificativi: *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale*, deoarece ședința de judecată a instanței de apel nu și-a găsit confirmarea învinuirea incriminată inculpatului în partea comiterii faptei în stare de ebrietate alcoolică.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu pct. 3 al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, se stabilesc, pentru conducătorii de vehicule, următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: în sânge - 0,3 g/l; în aerul expirat - 0,15 mg/l, iar potrivit pct. 4 lit. a) al Regulamentului indicat, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică cu grad minim în caz de stabilire a concentrației de alcool de la 0,3 g/l până la 1,0 g/l în sânge sau de la 0,15 mg/l până la 0,5 mg/l în aerul expirat.

În speță, conform rezultatelor testării alcoolscopice în aerul expirat la Gheorghiev V. a fost stabilită concentrația de alcool în cantitate de 0,14 mg/l (f.d. 20, Vol. I), ceia ce nu depășesc limitele maxime admise (pct. 3 a Hotărârii), din care rezultă că acesta nu era în stare de ebrietate în momentul accidentului rutier.

La fel, instanța de apel a indicat și faptul că, potrivit raportului de constatare medico-legală nr. 263 din 21 iulie 2016, în proba de sânge de la cet. Gheorghiev Vasili alcool etilic nu s-a depistat (f.d.23, Vol. I).

Astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a luat în considerare circumstanțele de fapt și de drept indicate mai sus, la admiterea cererii inculpatului Gheorghiev V. cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, deoarece potrivit acestei norme, instanța de judecată admite, prin încheierea sa, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și dacă sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea pedepsei și procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Însă, exprimarea voinței inculpatului privind aplicarea procedurii, stabilite de prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, și cererea formală privind recunoașterea faptului nu poate duce automat la aplicarea procedurii indicate și la stabilirea pedepsei, prevăzută de art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală.

Or, judecătorul, până la emiterea hotărârii privind admiterea sau respingerea cererii inculpatului cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată, este obligat să verifice dacă: rechizitoriul este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 CPP RM; dacă actele organului de urmărire penală sunt în vigoare și dacă în privința acestora nu sunt aplicate prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală; dacă în faza de urmărire penală nu a fost încălcat principiul legalității la colectarea probelor; nu au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale,

garantate de Convenția Europeană (de exemplu, dacă se observa aplicarea torturilor sau tratamentului inuman în etapa audierilor); precum și dacă fapta incriminată inculpatului a fost corect calificată în conformitate cu prevederile Codului Penal.

În cazul, când în etapa verificării preliminare a cauzei penale a fost stabilită prezența unei încălcări a unei norme imperative a Codului de procedură penală sau din probele administrate în faza urmăririi penale nu s-a constatat, că faptele inculpatului au fost stabilite, instanța de judecată respinge cererea cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată.

În speță, instanța de apel a constatat că, prima instanță a ignorat prevederile sus menționate, și anume, nu a verificat dacă fapta incriminată inculpatului a fost corect calificată în conformitate cu prevederile Codului penal, astfel că, a ajuns la concluzia de a casa hotărârea atacată și încheierea protocolară din 07.12.2017 cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată în ordinea art. 364/1 Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia inculpatul Gheorghiev Vasili XXXXX a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a notificat prevederile art. 61, 75 Cod penal, și a ținut cont de faptul că, inculpatul Gheorghiev V. a comis infracțiunea din imprudență, și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și s-a căit de cele comise, de persoana vinovatului, care la locul de trai se caracterizează pozitiv, are o vârstă înaintată, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatrului, circumstanțele agravante nu au fost stabilite.

Totodată, Colegiul a stabilit condițiile de viață a familiei inculpatului, și anume, că o are la întreținere pe concubina sa, care are amputate ambele picioare și nu poate să meargă singură și are nevoie de îngrijire permanentă.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, partea vătămată Hrapov Elena Gheorghe a decedat la o lună după incident, și decesul acesteia nu se află într-o legătură de cauzalitate cu tamponarea, săvârșită de inculpatul Gheorghiev V., ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 130 D din 06.09.2016, din concluziile căruia rezultă, că *moartea Hrapov E. a survenit din cauza insuficienței cardio-vasculare acute, dezvoltate pe fundalul infarctului miocardic ischemic cronic acut, care se confirmă prin datele cartelei medicale, prin datele autopsiei medicale și deoarece aceasta este baza (unei singuri) boli, atunci nu are nici o legătură de cauzalitate cu careva leziuni corporale.* (Vol. 1, f.d. 74-77).

Mai mult ca atât, la stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont și de opinia succesorului părții vătămate Hrapov L.V., care în ședința de judecată a instanței de apel a declarat, că nu dorește ca inculpatul Gheorghiev V. să se afle în arest, adică să execute termenul real al pedepsei aplicate acestuia.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, instanța de apel a ajuns la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, aplicând la pedeapsa închisorii, prevederile art. 90 Cod penal cu fixarea unui termen de probațiune.

Analizând în conformitate cu art. 387 Cod de procedură penală, acțiunea civilă declarată de succesorul de drept a părții vătămate Hrapov L.V. cu privire la încasarea

de la inculpatul Gheorghiev V. a sumei în mărime de 100000 lei ca compensarea prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune, instanța de apel, ținând cont de toate circumstanțele cauzei examinate, a considerat posibilă de a fi admisă parțial, și anume, suma în mărime de 40000 lei, fiind proporțională cu suferințe fizice și morale, suportate de reclamantul civil, succesorul de drept a părții vătămate Hrapov V. în urma comiterii infracțiunii de către inculpatul Gheorghiev V.

De asemenea, instanța de apel a considerat întemeiate cerințele părții acuzării cu privire la încasarea de la inculpatul Gheorghiev V. în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 1374 lei, notificând în acest sens prevederile art.227, 229 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3) Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr. 68 din 14.04.2016, și indicând că, în scopul stabilirii adevărului la faza de urmărire penală au fost efectuate acțiuni procesuale, care au atras suportarea cheltuielilor judiciare, în speță, fiind efectuată expertiza medico-legală nr. 363 din 02.01.2017 și expertiza medico-legală nr. 130D din 06.09.2016 în sumă totală de 1374 lei, fapt confirmat prin materialele cauzei.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către acuzatorul de stat și de succesorul părții vătămate Hrapov I.

6.1. Procurorul, invocând temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivare își exprimă dezacordul său cu soluția instanței de apel privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului Gheorghiev V. din art. 264 alin. (4) în art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, considerând că este una eronată, deoarece probele administrate în cauza penală confirmă starea de ebrietate alcoolică a inculpatului în timpul accidentului rutier.

Mai mult ca atât, menționează că, inculpatul a recunoscut fapta incriminată prin rechizitoriu și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate cu art.364/1 Cod de procedură penală, iar instanța de apel neîntemeiat a casat încheierea protocolară a primei instanțe, prin care s-a admis cererea inculpatului și cauza a fost examinată potrivit prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, or, instanța de apel nu a indicat care norme imperative din Codul de procedură penală au fost încălcate în cadrul urmăririi penale, care au viciat opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei în ordinea art.364/1 Cod de procedură penală.

Consideră că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și a condamnat inculpatul pentru o altă faptă decât cea pentru care a fost pus sub învinuire.

6.2. Succesorul legal al părții vătămate, de asemenea, consideră că, instanța de apel nefondat a reîncadrat acțiunile inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, deoarece săvârșirea infracțiunii de către inculpatul Gheorghiev V. în stare de ebrietate alcoolică a fost confirmat prin rezultatele alcooltestului.

La fel, menționează că, instanța de apel eronat a interpretat opinia referitor la stabilirea unei pedepsei neprivativă de libertate, deoarece dânsul a pledat de la începutul examinării cauzei pentru stabilirea unei pedepse privative de libertate, susținând poziția acuzatorului de stat.

7. Inculpatul și avocatul acestuia, Jecov N. în numele inculpatului au depus referințe privind opinia lor asupra recursurilor ordinare declarate de acuzatorul de stat și succesorul părții vătămate, solicitând inadmisibilitatea acestora, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit consideră că recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi admis, iar recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate Hrapov Igor respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

8.1. Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, să caseze parțial hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Totodată, Colegiul lărgit, ținând cont de prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală care stipulează că, instanța de recurs este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate fără a agrava situația condamnatului, constată că instanța de apel eronat a conchis asupra necesității încasării din contul inculpatului Gheorghiev Vasili în folosul statului cheltuielile de judecată în sumă de 1374 lei, deoarece potrivit practicii judiciare constante în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului.

În dispoziția art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală este stipulat expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

Astfel, Colegiul lărgit menționează, că în cazurile dispunerii expertizei de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei urmează a fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, dar nu a inculpatului.

În speță, din materialele cauzei, Colegiul lărgit reține că, în scopul stabilirii adevărului în cauză, în faza de urmărire penală au fost efectuate acțiunile procesuale, care au atras după sine cheltuielile judiciare, și anume expertiza medico-legală nr. 363 din 02.01.2017 și expertiza medico-legală nr. 130D din 06.09.2016 în suma totală de 1374 lei, cheltuielile suportate în vederea demonstrării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, și astfel reprezintă cheltuieli judiciare ce urmează a fi achitate din contul bugetului de stat, dar nu puse în sarcina inculpatului.

Din care considerente instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de procuror, cu casarea parțială a deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2018, în partea încasării cheltuielilor judiciare cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acestei solicitări.

8.2. Referitor la alegațiile părții acuzării și succesorului părții vătămate, precum că instanța de apel incorect a reîncadrat acțiunile inculpatului Gheorghiev V.

din art. 264 alin. (4) în art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, Colegiul lărgit le consideră nefondate, deoarece analizând decizia atacată, Colegiul reliefă, că instanța de apel legal și întemeiat a casat concluzia primei instanțe privind vinovăția inculpatului Gheorghiev V. în săvârșirea infracțiunii imputate prin rechizitoriu, deoarece la judecarea apelului declarat de partea apărării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

Subsidiar, Colegiul penal subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

8.3. În ce privește dezacordul succesoriului părții vătămate cu motivarea de către instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului, a ținut cont de opinia succesoriului părții vătămate Hrapov L.V., care în ședința de judecată a instanței de apel a declarat, că nu dorește ca inculpatul Gheorghiev V. să se afle în arest, adică să execute termenul real al pedepsei aplicate acestuia, Colegiul lărgit consideră neîntemeiat, or, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată întocmit în instanța de apel (f.d.29, verso, vol. II) la întrebarea președintelui de ședință, succesoriul părții vătămate a răspuns că, nu dorește ca Gheorghiev V. să se execute pedeapsa care va fi stabilită de instanță în închisoare, deoarece el trebuie să îngrijească de soția sa.

Astfel, Colegiul lărgit constată că instanța de apel i-a stabilit inculpatului o pedeapsa legală, echitabilă și proporțională faptei comise, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal.

8.4. Reieșind din considerentele expuse supra, Colegiul lărgit constată că recursul declarat de către succesoriul părții vătămate Hrapov Igor urmează a fi respins ca inadmisibil, în baza art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează că, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este vădit neîntemeiat), iar recursul declarat de procuror urmează a fi admis, casată parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Gheorghiev Vasili XXXXX, în partea încasării cheltuielilor judiciare, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre în această parte, prin care cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Gheorghiev Vasili XXXXX în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1374,00 lei, se respinge ca neîntemeiată.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1), pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de succesorul părții vătămate Hrapov Igor.

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, se casează parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 28 februarie 2018, în cauza penală în privința lui **Gheorghiev Vasili XXXXX**, în partea încasării cheltuielilor judiciare, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă hotărâre în această parte, prin care cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Gheorghiev Vasili XXXXX în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 1374,00 lei, se respinge ca neîntemeiată.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârii atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **21 decembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor